

32000L0009

3.5.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 106/21

**DIRECTIVA 2000/9/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 20 martie 2000
privind instalațiile pe cablu care transportă persoane**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 47 alineatul (2) și articolele 55 și 95,

având în vedere propunerea Comisiei (1),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social (2),

hotărând în conformitate cu procedura menționată la articolul 251 din tratat (3),

întrucât:

- (1) Instalațiile pe cablu care transportă persoane (denumite în continuare „instalații pe cablu”) sunt proiectate, construite, puse în funcțiune și exploatate în scopul transportului de persoane. Instalațiile pe cablu sunt în principal instalații de transport folosite în stațiunile turistice montane și includ funicularele, telefericele, telecabinele, telescaunele și teleschiurile, dar pot include, de asemenea, instalații pe cablu folosite în transportul urban. Anumite tipuri de instalații pe cablu pot folosi principii de bază complet diferite, care nu se pot exclude *a priori*. S-a convenit așadar, să se permită introducerea unor cerințe specifice, cu condiția respectării aceluiași obiective de siguranță cum sunt cele prevăzute în prezenta directivă.
- (2) Exploatarea instalațiilor pe cablu este, în principal, legată de turism, cu precădere cel montan, care ocupă un loc important în economia regiunilor în discuție și care atârână tot mai greu în balanța comercială a statelor membre. Pe de altă parte, din punct de vedere tehnic, sectorul instalațiilor pe cablu se circumscrie activităților industriale legate de producția de echipamente și activităților de construcții și cu caracter civil.
- (3) Statele membre au răspunderea de a asigura siguranța instalațiilor pe cablu la construirea, punerea în funcțiune și pe durata exploatării. Le revin, de asemenea, alături de autoritățile competente, responsabilități în materie de drepturi asupra solului, amenajarea teritoriului și protecția

mediului. Reglementările naționale prezintă diferențe importante legate de tehnici specifice industriei naționale, de tradiții și de specificul local. Acestea reclamă dimensiuni și dispozitive speciale, precum și caracteristici speciale. Această situație obligă fabricanții să redefină produsele pentru fiecare piață în parte, se opune ofertei de soluții standard și este în detrimentul competitivității.

- (4) Respectarea cerințelor esențiale de siguranță și de sănătate reprezintă o condiție imperativă pentru siguranța instalațiilor pe cablu. Aceste cerințe trebuie să fie aplicate cu discernământ, pentru a ține cont de nivelul tehnologic existent la construcție, precum și de cerințele tehnice și economice.

- (5) În plus, instalațiile pe cablu pot fi transfrontaliere, deci realizarea lor se poate circumscrie unor reglementări naționale contradictorii.

- (6) Este nevoie, deci, a defini, pentru ansamblul Comunității, cerințele esențiale de siguranță, de sănătate a persoanelor, de protecție a mediului și de protecție a consumatorilor, care se aplică instalațiilor pe cablu, subsistemelor și componentelor de siguranță. În lipsa acesteia, recunoașterea reciprocă a reglementărilor naționale va ridica, din punct de vedere politic și tehnic, dificultăți insolubile în ceea ce privește interpretarea și răspunderea. De asemenea, fără definirea prealabilă a cerințelor regulamentare armonizate, standardizarea nu va fi în măsură să rezolve problemele care se ridică.

- (7) În general, răspunderea de a agrementa instalațiile pe cablu este încredințată, în diferitele state membre, unui serviciu al autorităților competente. În anumite cazuri, agrementarea componentelor nu poate fi obținută *a priori*, ci doar la cererea unui anumit client. De asemenea, verificarea impusă înainte de punerea în funcțiune a instalațiilor pe cablu poate conduce la respingerea anumitor componente sau a anumitor soluții tehnologice. Asemenea eventualități au ca efect atragerea de costuri suplimentare și prelungirea termenelor și sunt sancționatoare, în mod special, pentru producătorii neresortanți. Pe de altă parte, instalațiile pe cablu fac obiectul unei supravegheri stricte din partea serviciilor publice, inclusiv pe durata exploatării. Cauzele unor accidente grave pot fi legate de alegerea amplasamentului, de sistemul de transport propriu-zis, de lucrări sau de modul de exploatare și întreținere a sistemului.

- (8) În aceste condiții, siguranța instalațiilor pe cablu se bazează atât pe restricțiile legate de amplasament, cât și pe calitatea

(1) JO C 70, 8.3.1994, p. 8 și JO C 22, 26.1.1996, p. 12.

(2) JO C 388, 31.12.1994, p. 26.

(3) Avizul Parlamentului European din 6 aprilie 1995 (JO C 109, 1.5.1995, p. 122), confirmat la 27 octombrie 1999 (încă nepublicat în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 28 iunie 1999 (JO C 243 din 27.8.1999, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 27 octombrie 1999 (încă nepublicată în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 16 decembrie 1999.

furniturilor industriale și modul în care sunt asamblate, instalate pe amplasament și supravegheate pe durata exploatarei. Aceasta subliniază importanța unei viziuni globale asupra instalațiilor pe cablu, pentru aprecierea nivelului de siguranță, ca și abordarea comună, la nivel comunitar, a problemelor legate de garantarea calității. În aceste condiții, pentru a permite fabricanților să depășească dificultățile pe care le întâmpină acum, și, de asemenea, pentru a permite utilizatorilor să profite la maximum de instalațiile pe cablu, ca și pentru a garanta același nivel de dezvoltare în toate statele membre, este necesar să se definească un ansamblu de cerințe, precum și proceduri de control și verificare care să se aplice în mod unitar în toate statele membre.

- (9) Utilizatorii, proveniți din ansamblul statelor membre și chiar din afară, trebuie să fie siguri că beneficiază de un nivel de siguranță satisfăcător. Această exigență impune definirea procedurilor și metodelor de verificare, de control și de inspectare. Aceasta conduce la utilizarea unor dispozitive tehnice standardizate, care trebuie încorporate în instalațiile pe cablu.
- (10) Atunci când Directiva 85/337/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ dispune aceasta, trebuie evaluate implicațiile instalațiilor pe cablu asupra mediului. Este important, independent de implicațiile menționate de amintita directivă, să se țină cont de protecția mediului și de cerințele dezvoltării durabile a turismului.
- (11) Instalațiile pe cablu pot intra în domeniul de aplicare a Directivei Consiliului 93/38/CEE, din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de achiziții publice în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor ⁽²⁾.
- (12) Specificațiile tehnice trebuie să figureze în documentele generale sau în caietele de sarcini proprii fiecărui contract. Aceste specificații tehnice trebuie să fie definite prin referiri la specificațiile europene, în măsura în care ele există.
- (13) În scopul facilitării demonstrației de conformitate cu cerințele esențiale, sunt utile standardele europene armonizate, standarde a căror respectare impune prezumția de conformitate a produselor cu cerințele amintite. Standardele europene armonizate sunt elaborate de organisme private și trebuie să-și mențină statutul facultativ. În această direcție, Comitetul european pentru standardizare (CEN) și Comitetul european pentru standardizare electrotehnică (Cenelec) sunt desemnate ca organisme competente să adopte standarde armonizate, cu respectarea orientărilor generale de cooperare între Comisie și aceste două organisme, semnate la 13 noiembrie 1984.
- (14) În înțelesul prezentei directive, un standard armonizat este o specificație tehnică (standard european sau document de armonizare) adoptată de unul dintre aceste organisme sau de amândouă, la cererea Comisiei, în aplicarea Directivei 98/34/CE a Parlamentului și a Consiliului European din 22 iunie 1998 privind o procedură de informare în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice și reguli referitoare la serviciile societății de informare ⁽³⁾ și conformă orientărilor generale sus-menționate. S-a convenit ca, în materie de standardizare, Comisia să fie asistată de comitetul menționat de amintita directivă, care apelează, la nevoie, la sfaturile experților tehnici.
- (15) Numai componentele de siguranță sau subsistemele unei instalații, conforme unui standard național care transpune un standard armonizat, a cărei referință a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, se prezumă a fi conforme cu cerințele esențiale avute în vedere de prezenta directivă, fără să necesite justificări speciale.
- (16) În absența unor specificații europene, specificațiile tehnice trebuie, în măsura posibilităților, să fie definite prin referire la alte standarde folosite în Comunitate. Specialiștii în instalații pot defini specificațiile suplimentare necesare pentru completarea specificațiilor europene sau a altor standarde. Aceste dispoziții trebuie, în orice caz, să permită asigurarea respectării cerințelor armonizate pe plan comunitar, la care trebuie să se conformeze instalațiile pe cablu.
- (17) În plus, este în interesul statelor membre să aibă un sistem internațional de standardizare, în măsură să producă standarde folosite efectiv de partenerii din comerțul internațional și care satisfac cerințele politicii comunitare.
- (18) În prezent, în anumite state membre, contractanții în instalații pot indica în documentele generale sau în caietele de sarcini proprii fiecărui contract procedurile de control și verificare. Aceste proceduri trebuie, pe viitor, mai ales în ceea ce privește componentele de siguranță, să se înscrie în cadrul Rezoluției Consiliului din 21 decembrie 1989 privind o abordare globală în materie de evaluare a conformității ⁽⁴⁾. Noțiunea de componentă de siguranță include obiectele materiale, dar și nemateriale, cum sunt programele informatice. Procedurile de evaluare a conformității componentelor de siguranță trebuie să se bazeze pe utilizarea de module care fac obiectul Deciziei 93/465/CEE a Consiliului ⁽⁵⁾. Pentru componentele de siguranță, pot fi definite condițiile și principiile pentru asigurarea calității în

⁽¹⁾ Directiva 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 cu privire la evaluarea implicațiilor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175 din 5.7.1985, p. 40), modificată ultima dată de Directiva 97/11/CE (JO L 73 din 14. 3. 1997, p. 5).

⁽²⁾ JO L 199, 9.8.1993, p. 84, modificată ultima dată de Directiva 98/4/CE (JO L 101, 1.4.1998, p. 1).

⁽³⁾ JO L 204, 21.7.1998, p. 37, modificată ultima dată de Directiva 98/48/CE (JO L 217, 5.8.1998, p. 18).

⁽⁴⁾ JO C 10 din 16.1.1990, p. 1.

⁽⁵⁾ Decizia 93/465/CEE a Consiliului din 22 iulie 1993 privind modulele care se referă la diferitele faze ale procedurii de evaluare a conformității și norme de aplicare și utilizare a marcatului „CE” de conformitate, destinat utilizării în directivele de armonizare tehnică (JO L 220 din 30.8.1993, p. 23).

- proiectare. Acest demers este necesar pentru a favoriza generalizarea sistemului de asigurare a calității în cadrul întreprinderilor.
- (19) În cadrul analizei siguranței sistematice a instalațiilor pe cablu, se pot inventaria componentele care asigură siguranța instalațiilor pe cablu.
- (20) În caietele de sarcini contractanții instalațiilor stabilesc, prin referire la specificațiile europene, caracteristicile pe care fabricanții au obligația contractuală să le respecte, în special pentru componentele de siguranță. În aceste condiții, conformitatea componentelor este legată în principal de domeniul lor de utilizare și nu numai de libera circulație pe piața comunitară.
- (21) Se convine ca aceste componente de siguranță să poarte marca „CE”, aplicată fie de către fabricant, fie prin reprezentantul său autorizat în Comunitate; marca „CE” înseamnă că această componentă de siguranță este conformă cu dispozițiile prezentei directive și cu alte dispoziții comunitare aplicabile în ceea ce privește aplicarea mărcii „CE”.
- (22) Nu este necesară aplicarea mărcii „CE” pe subsisteme supuse dispozițiilor prezentei directive, dar în temeiul evaluării de conformitate efectuată după procedura prevăzută în acest sens de către prezenta directivă, declarația de conformitate este suficientă. Aceasta nu aduce atingere obligației care revine producătorilor în ceea ce privește aplicarea mărcii „CE” anumitor subsisteme, pentru a atesta conformitatea lor cu alte dispoziții comunitare aplicabile.
- (23) Răspunderea statelor membre pentru siguranță, sănătate și alte aspecte care intră sub incidența cerințelor esențiale pe teritoriul lor trebuie recunoscută printr-o clauză de protecție, care prevede procedurile comunitare adecvate.
- (24) Este necesară o procedură de verificare a subsistemelor unei instalații pe cablu înainte ca aceasta să fie pusă în funcțiune. Această verificare trebuie să permită autorităților responsabile să se asigure că, la fiecare stadiu de proiectare, construcție și punere în funcțiune, rezultatul este conform cu dispozițiile prezentei directive. Aceasta trebuie să permită, de asemenea, fabricanților, să conteze pe egalitate de tratament, oricare ar fi statul membru. Trebuie, deci, să se stabilească principiile și condițiile de verificare „CE” a subsistemelor unei instalații pe cablu.
- (25) La analiza siguranței trebuie luate în considerare restricțiile legate de exploatarea instalațiilor pe cablu fără a pune în pericol, totodată, nici principiul liberei circulații a mărfurilor, nici siguranța acestor instalații. În consecință, deși exploatarea în sine a instalațiilor pe cablu nu face obiectul acestei directive, Comisia poate propune statelor membre o serie de recomandări, în scopul asigurării unui nivel ridicat de protecție a utilizatorilor, a personalului de exploatare și a terților implicați în activitatea de exploatare a instalațiilor pe cablu situate pe teritoriul lor.
- (26) Pentru instalațiile pe cablu, inovațiile tehnologice nu pot fi testate la nivelul real pe care îl oferă ocazia realizării unei instalații noi. În aceste condiții, trebuie prevăzută o procedură care, în ideea respectării cerințelor esențiale, să permită stabilirea unor condiții speciale.
- (27) Instalațiile pe cablu care au făcut deja obiectul unei autorizări, fără să fi început executarea construcției sau care se află deja în construcție, trebuie să se conformeze cerințelor prezentei directive, cu excepția situației în care statele membre, motivat, adoptă altă decizie, garantând însă un nivel de protecție la fel de ridicat. În cazul modificării instalațiilor pe cablu existente, trebuie respectate prevederile prezentei directive, dacă dispozițiile legale interne prevăd că aceste modificări fac obiectul unei autorizării.
- (28) Nu este necesar ca toate instalațiile pe cablu existente să se conformeze dispozițiilor aplicabile noilor instalații pe cablu. Acest lucru poate fi necesar dacă obiectivele esențiale de siguranță nu sunt îndeplinite. În această ipoteză, Comisia trebuie să propună o serie de recomandări statelor membre, astfel încât instalațiile pe cablu existente pe teritoriul lor să asigure un nivel superior de protecție a utilizatorilor, în lumina dispozițiilor aplicabile, în acest domeniu, instalațiilor de cablu noi.
- (29) Organismele notificate care sunt însărcinate cu modificările din procedura de evaluare a conformității atât pentru componentele de siguranță, cât și pentru subsistemele instalațiilor pe cablu, trebuie, în special în absența unor specificații europene, să își coordoneze deciziile în modul cel mai riguros posibil. Comisia trebuie să se asigure de realizarea acestui lucru.
- (30) Aplicarea adecvată a cerințelor esențiale, în mod special la nivelul de siguranță a instalațiilor și de coordonare a procedurilor, necesită instituirea unui comitet.
- (31) Este necesară adoptarea măsurilor necesare aplicării prezentei directive, în conformitate cu Decizia 1994/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind stabilirea modalităților de exercitare a competențelor executive conferite Comisiei (!),

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

- (1) Prezenta directivă privește instalațiile pe cablu care transportă persoane.
- (2) În înțelesul prezentei directive, „instalații pe cablu care transportă persoane” înseamnă instalațiile compuse din mai multe componente, proiectate, construite, asamblate și puse în funcțiune în vederea transportului de persoane.

(!) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

În cazul acestor instalații, instalate pe amplasamentul lor, persoanele sunt transportate în vehicule sau remorcate de agregate, deci susținerea și/sau tracțiunea lor este asigurată pe cablu dispus de-a lungul traseului efectuat.

(3) Instalațiile în cauză sunt:

- (a) funicularele sau alte instalații prin care vehiculele sunt purtate pe roți sau pe alte dispozitive de susținere și deplasate cu ajutorul unuia sau mai multor cabluri;
- (b) telefericele, ale căror vehicule sunt purtate și/sau mișcate cu ajutorul unuia sau al mai multor cabluri; această categorie include, de asemenea, telecabinele și telescaunele;
- (c) teleschiurile, care, prin intermediul unui cablu, trag utilizatorii, echipați cu un material corespunzător.

(4) Prezenta directivă se aplică:

- instalațiilor construite și puse în funcțiune începând de la intrarea sa în vigoare;
- subsistemelor și componentelor de siguranță comercializate de la intrarea sa în vigoare.

Aceasta privește dispozițiile de armonizare, care sunt necesare și suficiente pentru a asigura și garanta respectarea cerințelor menționate la articolul 3 alineatul (1).

Dacă caracteristicile, subsistemele sau componentele de siguranță importante ale instalațiilor existente fac obiectul unor modificări care necesită, din partea statului membru în cauză, o nouă autorizare de punere în funcțiune, aceste modificări și implicațiile lor asupra instalației în ansamblu trebuie să respecte cerințele menționate la articolul 3 alineatul (1).

(5) În înțelesul prezentei directive:

- „instalație” înseamnă sistemul complet, instalat pe amplasament, inclusiv infrastructura și subsistemele enumerate în anexa I; infrastructura specifică fiecărei instalații și construită pe amplasament include traseul liniei, sistemul de date, stațiile și lucrările de linie necesare pentru construirea și funcționarea instalațiilor, inclusiv fundațiile;
- „componentă de siguranță” înseamnă toate elementele componente, grupel de componente, subansamblele sau ansamblele complete de materiale, încorporate în instalații în scopul asigurării siguranței și identificate prin analize de siguranță, a căror slăbiciune prezintă un risc pentru siguranța persoanelor, fie că este vorba despre utilizatori, personalul de exploatare sau terți;
- „contractant principal” înseamnă orice persoană fizică sau juridică în numele căreia este realizată o instalație;

— „exploatabilitate” înseamnă ansamblul dispozițiilor și măsurilor tehnice care au implicații asupra proiectării și realizării și care sunt necesare pentru exploatarea în deplină siguranță;

— „abilitate de întreținere” înseamnă ansamblul de dispoziții și măsuri tehnice care au implicații asupra proiectării și realizării și care sunt necesare pentru întreținerea, în scopul garanțării, a unei exploatare în deplină siguranță.

(6) Se exclud din domeniul de aplicare a prezentei directive:

- ascensoarele, în înțelesul Directivei 95/16/CE ⁽¹⁾;
- tramvaiele de construcție tradițională manevrate prin cabluri;
- instalațiile folosite în scopuri agricole;
- materialele specifice pentru sărbători câmpenești, fixe sau mobile, precum și instalațiile din parcurile de distracții, destinate petrecerii timpului liber, și care nu sunt utilizate ca mijloace de transport de persoane;
- instalațiile miniere, precum și cele fixe și utilizate în scopuri industriale;
- bacurile fluviale manevrate prin cabluri;
- căile ferate cu cremalieră;
- instalațiile manevrate pe șine.

Articolul 2

(1) Dispozițiile prezentei directive se aplică fără a aduce atingere altor directive comunitare; respectarea cerințelor esențiale ale prezentei directive pot, totuși, să necesite recurgerea la specificațiile europene stabilite special în acest scop.

(2) Prin „specificație europeană” se înțelege o specificație tehnică comună, o agrementare tehnică europeană sau un standard tradițional care transpune un standard european.

(3) Referințele specificațiilor europene, care sunt fie specificații tehnice comune, fie agrementări tehnice europene în sensul Directivei 93/38/CEE sau standarde tradiționale adaptate standardelor europene armonizate, sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(4) Statele membre publică referințele standardelor naționale adaptate standardelor europene armonizate.

(5) În absența unui standard european armonizat, statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru a fi aduse la cunoștința părților în ceea ce privește standardele naționale și specificațiile tehnice existente, care sunt considerate importante sau utile pentru transpunerea corectă a cerințelor esențiale menționate la articolul 3 alineatul (1).

⁽¹⁾ Directiva 95/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 1995 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la ascensoare (JO L 213, 7.9.1995, p. 1).

(6) Specificațiile tehnice suplimentare, necesare pentru completarea specificațiilor europene sau a altor standarde, nu trebuie să compromită respectarea cerințelor esențiale menționate la articolul 3 alineatul (1).

(7) Atunci când un stat membru sau Comisia estimează că specificațiile europene menționate la alineatul (2) nu satisfac în întregime cerințele esențiale prevăzute de articolul 3 alineatul (1), Comisia sau statul membru sesizează comitetul menționat la articolul 17, arătând motivele care stau la baza acțiunii. Comitetul emite un aviz de urgență.

Având în vedere avizul acestui comitet, atunci când este vorba despre un standard european armonizat, după consultarea comitetului menționat de Directiva 98/34/CE, Comisia notifică statelor membre necesitatea sau inutilitatea retragerii specificațiilor europene cu privire la publicările menționate la alineatul (3).

Articolul 3

(1) Instalațiile și infrastructura lor, subsistemele și componentele de siguranță ale unei instalații trebuie să satisfacă cerințele incluse în anexa II, care le sunt aplicabile.

(2) Dacă un standard național adaptat la un standard european armonizat, a cărui referire a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, răspunde cerințelor esențiale menționate la anexa II, instalațiile și infrastructura lor, subsistemele și componentele de siguranță ale unei instalații construite conform acestui standard, se prezumă a fi conforme cu cerințele esențiale în cauză.

Articolul 4

(1) La cererea contractantului principal sau a reprezentantului său autorizat, întregul proiect al instalației poate face obiectul unei analize de siguranță realizate conform anexei III, care ia în considerare toate aspectele interesate de siguranța sistemului și a mediului său în cadrul proiectării, realizării și punerii în funcțiune și permite identificarea, pe baza experienței acumulate, a riscurilor susceptibile să apară pe durata funcționării.

(2) Analiza de siguranță este urmată de un raport de siguranță care trebuie să indice măsurile preconizate pentru a face față riscurilor și care trebuie să includă lista componentelor de siguranță și a subsistemelor care trebuie să se supună dispozițiilor capitolului II sau III.

CAPITOLUL II

COMPONENTE DE SIGURANȚĂ

Articolul 5

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare, astfel încât componentele de siguranță:

— să nu fie comercializate decât dacă permit realizarea unor instalații care satisfac cerințele esențiale menționate la articolul 3 alineatul (1);

— să nu fie puse în funcțiune decât dacă permit realizarea unor instalații care nu riscă să compromită siguranța și sănătatea persoanei și, eventual, siguranța bunurilor, atâta vreme cât ele sunt instalate și întreținute în mod corespunzător și utilizate conform destinației lor.

(2) Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere competenței statelor membre de a prescrie, în spiritul respectării tratatului, cerințele pe care le consideră necesare pentru a asigura protecția persoanelor, și în special a lucrătorilor, la utilizarea instalațiilor în chestiune, atâta timp cât aceasta nu implică modificări ale instalațiilor în raport cu prezenta directivă.

Articolul 6

Pe teritoriul lor și în temeiul prezentei directive, statele membre nu pot să interzică, să restrângă sau să împiedice comercializarea componentelor de siguranță destinate să fie utilizate în instalații dacă aceste componente respectă dispozițiile prezentei directive.

Articolul 7

(1) Statele membre consideră conforme cu ansamblul de dispoziții din prezenta directivă componentele de siguranță menționate la articolul 4 alineatul (2) care poartă marca „CE” de conformitate, a cărui model figurează în anexa IX, însoțite de declarația „CE” de conformitate, prevăzută în anexa IV.

(2) Înainte de comercializarea unei componente de siguranță, fabricantul sau reprezentantul său autorizat din Comunitate trebuie:

- (a) să supună componenta de siguranță unei proceduri de evaluare a conformității, conform anexei V și
- (b) să aplice marca „CE” de conformitate pe componentele de siguranță și, în baza modulelor din Decizia 93/465/CEE, să elaboreze o declarație „CE” de conformitate, conform anexei IV.

(3) Procedura de evaluare a conformității unei componente de siguranță este efectuată la cererea fabricantului sau a reprezentantului său autorizat din Comunitate, de către organismul autorizat menționat la articolul 16, ales de acesta în acest scop.

(4) Atâta vreme cât componentele de siguranță fac obiectul altor directive, care reglementează alte aspecte și prevăd inscripționarea mărcii „CE” de conformitate, aceasta indică faptul că respectivele componente de siguranță sunt prezumate a fi conforme cu dispozițiile acestor directive.

(5) Dacă nici fabricantul, nici reprezentantul său autorizat din Comunitate nu îndeplinesc obligațiile de la alineatele (1)-(4), aceste obligații revin tuturor persoanelor care comercializează componentele de siguranță în Comunitate. Aceleași obligații revin celui care fabrică aceste componente de siguranță pentru folosul propriu.

CAPITOLUL III

SUBSISTEME

Articolul 8

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca subsistemele prevăzute în anexa I să fie comercializate doar dacă permit realizarea unor instalații care satisfac cerințele esențiale menționate la articolul 3 alineatul (1).

Articolul 9

Pe teritoriul lor și în temeiul prezentei directive, statele membre nu pot să interzică, să restrângă sau să îngreuească comercializarea subsistemelor destinate să fie utilizate în instalații, dacă aceste subsisteme respectă dispozițiile prezentei directive.

Articolul 10

(1) Statele membre consideră drept conforme cu cerințele esențiale corespunzătoare menționate la articolul 3 alineatul (1) subsistemele menționate în anexa I care sunt însoțite de declarația „CE” de conformitate prevăzută în anexa VI și de documentația tehnică prevăzută la alineatul (3) al prezentului articol.

(2) Procedura de verificare „CE” a subsistemelor este efectuată la cererea fabricantului sau reprezentantului său autorizat din Comunitate sau, în lipsă, la cererea persoanei fizice sau juridice care comercializează sistemul, de către organismul autorizat menționat la articolul 16, pe care fabricantul, reprezentantul său autorizat ori această persoană l-a ales acest în acest scop. Declarația „CE” de conformitate este stabilită de către fabricant, reprezentantul său autorizat ori această persoană, în baza examenului „CE” menționat în anexa VII.

(3) Organismul autorizat trebuie să stabilească atestarea verificării „CE” în conformitate cu anexa VII și să constituie documentația tehnică ce îl însoțește. Documentația tehnică trebuie să conțină toate documentele necesare referitoare la caracteristicile subsistemelor, precum și, dacă este cazul, toate elementele care atestă conformitatea componentelor de siguranță. Aceasta trebuie, în plus, să conțină toate elementele referitoare la condițiile și limitele de utilizare și la cerințele de întreținere.

CAPITOLUL IV

INSTALAȚII

Articolul 11

(1) Fiecare stat membru stabilește procedura de autorizare a construcțiilor și de punere în funcțiune a instalațiilor fixate pe teritoriul său.

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare și determină procedurile pentru ca, în cazul instalațiilor construite pe teritoriul

lor, componentele de siguranță și subsistemele menționate în anexa I să nu poată fi instalate și puse în funcțiune decât dacă permit realizarea unor instalații care nu riscă să compromită siguranța și sănătatea persoanelor și, dacă este cazul, siguranța bunurilor, dacă sunt instalate și întreținute corespunzător și utilizate conform destinației lor.

(3) Dacă un stat membru estimează că proiectarea sau realizarea unei componente de siguranță ori a unui subansamblu, menționate în anexa I, prezintă elemente inovatoare, statul adoptă toate măsurile necesare și poate supune unor condiții speciale construirea și/sau punerea în funcțiune a instalațiilor care includ o asemenea componentă de siguranță sau un subsistem inovator. Statul informează imediat Comisia despre aceasta și prezintă motivele. Comisia sesizează imediat comitetul menționat la articolul 17.

(4) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru ca instalațiile să nu poată fi construite și puse în funcțiune decât dacă proiectarea sau realizarea lor garantează respectarea cerințelor esențiale menționate la articolul 3 alineatul (1).

(5) În baza dispozițiilor menționate la alineatul (1), statele membre nu pot să interzică, restrângă sau îngreuească libera circulație a componentelor de siguranță și a subsistemelor prevăzute în anexa I care sunt însoțite de o declarație „CE” de conformitate prevăzută de articolele 7 sau 10.

(6) Analiza de siguranță, declarațiile „CE” de conformitate și documentația tehnică anexată componentelor de siguranță și subsistemelor menționate în anexa I trebuie să fie prezentate organismelor competente însărcinate să autorizeze instalarea, prin specialistul de instalare sau prin reprezentantul său autorizat, iar o copie trebuie păstrată chiar la locul instalației.

(7) Statele membre trebuie să se asigure că analiza de siguranță, raportul de siguranță și documentația tehnică există și că acestea conțin toate documentele despre caracteristicile instalației și, eventual, documentele justificative de conformitate a componentelor de siguranță și a subsistemelor menționate în anexa I. În plus, trebuie să existe documentele care cuprind condițiile și restricțiile de exploatare, plus indicații complete referitoare la activitatea de administrare, supraveghere, reglaj și întreținere.

Articolul 12

Fără a aduce atingere altor dispoziții legale, statele membre nu pot interzice, restrânge sau îngreui, pe teritoriul lor, construirea și punerea în funcțiune a instalațiilor care respectă dispozițiile prezentei directive.

Articolul 13

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca o instalație să nu fie menținută în funcțiune decât dacă îndeplinește condițiile cuprinse în raportul de siguranță.

CAPITOLUL V

MĂSURI DE PROTECȚIE

Articolul 14

(1) Dacă un stat membru constată că o componentă de siguranță inscripționată cu marca „CE” de conformitate, comercializată și utilizată conform destinației sale, sau că un subsistem însoțit de declarația „CE” de conformitate menționată la articolul 10 alineatul (1) și utilizat conform destinației sale riscă să compromită sănătatea și siguranța persoanelor și, dacă este cazul, siguranța bunurilor, adoptă toate măsurile adecvate pentru a limita condițiile de utilizare a acelei componente sau a aceluia subsistem sau pentru a interzice utilizarea sa.

Statul membru informează imediat Comisia despre măsurile întreprinse și indică motivele acțiunii sale, precizând dacă neconformitatea constă în:

- (a) nerespectarea cerințelor esențiale menționate la articolul 3 alineatul (1);
- (b) aplicarea incorectă a specificațiilor europene menționate la articolul 2 alineatul (2), dacă este cerută aplicarea acestor specificații;
- (c) unele lacune ale specificațiilor europene menționate la articolul 2 alineatul (2).

(2) Comisia consultă părțile implicate în cel mai scurt timp. Dacă, în urma acestei consultări, Comisia constată:

- că măsurile sunt justificate, atunci informează imediat statul membru care a avut inițiativa, precum și celelalte state membre; atunci când decizia menționată la alineatul (1) este motivată printr-o lacună a specificațiilor europene, Comisia, după consultarea părților implicate, declanșează procedura prevăzută de articolul 2 alineatul (7), dacă statul membru care a luat măsura intenționează să o mențină;
- că măsurile referitoare la o componentă de siguranță sunt nejustificate, Comisia informează imediat fabricantul sau reprezentantul său autorizat din Comunitate, precum și statul membru care a luat măsurile amintite;
- că măsurile referitoare la un subsistem sunt nejustificate, Comisia informează imediat fabricantul sau reprezentantul său autorizat din Comunitate sau, în lipsă, persoana fizică sau juridică care a comercializat sistemul, precum și statul membru care a luat măsurile amintite.

(3) Dacă o componentă de siguranță inscripționată cu marca „CE” de conformitate se dovedește neconformă, statul membru competent ia, împotriva celui care a inscripționat, măsurile necesare și informează despre aceasta Comisia și celelalte state membre.

(4) Dacă un subsistem însoțit de declarația de conformitate „CE” se dovedește neconform, statul membru competent ia, împotriva celui care a stabilit declarația, măsurile necesare și informează despre aceasta Comisia și celelalte state membre.

(5) Comisia se asigură că statele membre sunt ținute la curent cu rezultatele procedurii.

Articolul 15

Atunci când un stat membru constată că o instalație autorizată și utilizată conform destinației sale riscă să compromită siguranța și sănătatea persoanelor și, eventual, siguranța bunurilor, adoptă toate măsurile necesare pentru a restrânge condițiile de exploatare a instalației sau pentru a interzice exploatarea ei.

CAPITOLUL VI

ORGANISME NOTIFICATE

Articolul 16

(1) Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre care sunt organismele însărcinate să efectueze proceduri de evaluare a conformității menționate la articolele 7 și 10 și indică pentru fiecare dintre ele domeniul de competență. Comisia le atribuie numere de identificare. Comisia publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* lista acestor organisme, cu numerele lor de identificare, precum și domeniile de competență și asigură actualizarea lor.

(2) Statele membre trebuie să aplice criteriile prevăzute în anexa VIII pentru evaluarea organismelor autorizate. Organismele care îndeplinesc criteriile de evaluare prevăzute în standardele europene armonizate pertinente sunt prezumate să respecte criteriile în cauză.

(3) Un stat membru care a notificat un organism trebuie să își retragă notificarea, atunci când constată că acest organism nu mai îndeplinește criteriile menționate în anexa VIII. Statul informează imediat Comisia și celelalte state membre.

(4) La nevoie, coordonarea organismelor notificate este realizată conform articolului 17.

CAPITOLUL VII

COMITET

Articolul 17

(1) Comisia este sprijinită de un Comitet.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 3 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

CAPITOLUL VIII

MARCAJ „CE” DE CONFORMITATE

Articolul 18

(1) Marcajul „CE” de conformitate este format din inițialele „CE”, după desenul al cărui model apare în anexa IX.

(2) Marcajul „CE” de conformitate trebuie să fie aplicat într-o manieră distinctă și vizibilă pe fiecare componentă de siguranță sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe o etichetă inseparabilă de componentă.

(3) Este interzisă aplicarea pe componentele de siguranță a marcajelor sau inscripțiilor susceptibile de a înșela terții asupra semnificației și desenului marcajului „CE” de conformitate. Orice alt marcaj poate fi aplicat, cu condiția să nu reducă vizibilitatea sau lizibilitatea marcajului „CE” de conformitate.

(4) Fără a aduce atingere articolului 14:

(a) orice constatare de către un stat membru a aplicării greșite a marcajului „CE” de conformitate atrage pentru fabricant sau pentru reprezentantul său autorizat din Comunitate obligația de a repune componentul de siguranță în conformitate cu dispozițiile asupra marcajului „CE” de conformitate și de a înceta infracțiunea, în condițiile stabilite de acest stat membru;

(b) dacă neconformitatea persistă, statul membru trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a limita sau a interzice comercializarea componentei de siguranță respective sau pentru a asigura retragerea de pe piață conform procedurilor prevăzute în articolul 14.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 19

Orice decizie adoptată în aplicarea prezentei directive și care conduce la limitarea utilizării componentelor de siguranță sau a subsistemelor unei instalații sau a comercializării lor trebuie să fie motivată. Decizia trebuie adusă la cunoștința celor interesați în cel mai scurt timp, împreună cu indicarea căilor de atac permise de legislația în vigoare în statul membru interesat și a termenelor în care aceste căi de atac pot fi introduse.

Articolul 20

Instalațiile care au făcut deja obiectul unei autorizări fără să fi început executarea construcției înainte de data intrării în vigoare a prezentei directive trebuie să se conformeze cerințelor prezentei directive, dacă statele membre, în mod motivat, nu decid altfel, garantând însă un nivel de protecție la fel de ridicat.

Articolul 21

(1) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la 3 mai 2002. Ele informează imediat Comisia.

La adoptarea de către statele membre a acestor dispoziții, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării oficiale. Modalitățile de a face această trimitere sunt stabilite de către statele membre.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Statele membre acceptă, pentru o perioadă de patru ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive:

— construirea și punerea în funcțiune a instalațiilor;

— comercializarea subsistemelor și a componentelor de siguranță,

conforme cu reglementările în vigoare pe teritoriul lor, la data intrării în vigoare a prezentei directive.

(4) Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive și în special a articolului 1 alineatul (6) și a articolului 17, până cel târziu la 3 mai 2004 și, dacă este cazul, prezintă propuneri.

Articolul 22

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării sale în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 23

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 20 martie 2000.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

J. GAMA

ANEXA 1

SUBSISTEMELE UNEI INSTALAȚII

În înțelesul prezentei directive, o instalație se compune din infrastructură și din subsistemele enumerate în continuare, trebuind, de fiecare dată, să fie luate în considerare exploatabilitatea și întreținerea:

1. Cabluri și elemente atașate cablurilor
 2. Angrenaje și frâne
 3. Dispozitive mecanice
 - 3.1. Dispozitive de tensiune în cablu
 - 3.2. Dispozitive mecanice în stații
 - 3.3. Dispozitive mecanice ale lucrărilor de linie
 4. Vehicule
 - 4.1. Cabine, scaune și aparate de remorcare
 - 4.2. Suspante (corzi)
 - 4.3. Cărucioare (transbordoare)
 - 4.4. Elemente de legătură cu cablurile
 5. Dispozitive electrotehnice
 - 5.1. Dispozitive de comandă, de supraveghere și de siguranță
 - 5.2. Instalații de comunicare și de informare
 - 5.3. Dispozitive de protecție împotriva trăsnetelor
 6. Echipamente de salvare
 - 6.1. Dispozitive fixe de salvare
 - 6.2. Dispozitive mobile de salvare
-

ANEXA II

CERINȚE ESENȚIALE

1. **Obiect**

Prezenta anexă definește cerințele esențiale care se aplică la proiectarea, construcția și punerea în funcțiune, inclusiv întreținerea și exploatabilitatea instalațiilor menționate la articolul 1 alineatul (5) din prezenta directivă.

2. **Cerințe generale**2.1. *Siguranța persoanelor*

Siguranța utilizatorilor, lucrătorilor și a terților este o cerință fundamentală pentru proiectarea, construcția și exploatarea instalațiilor.

2.2. *Principii de siguranță*

Toate instalațiile trebuie să fie proiectate, construite, realizate, exploatare și întreținute cu aplicarea următoarelor principii, în ordinea indicată:

- eliminarea sau, după caz, reducerea riscurilor, prin dispoziții de proiectare și de construcție;
- definirea și adoptarea măsurilor de protecție necesare față de riscurile imposibil de eliminat prin dispozițiile de proiectare și construcție;
- definirea și enunțarea măsurilor de prevedere care trebuie luate pentru a evita riscurile care nu pot fi eliminate în întregime prin dispozițiile și măsurile menționate la primele două principii anterioare.

2.3. *Considerarea restricțiilor externe*

Toate instalațiile trebuie să fie proiectate și construite în așa fel încât să poată fi exploatare în siguranță, ținând cont de tipul de instalație, de caracteristicile terenului și mediului, de condițiile meteorologice, atmosferice, de lucrările și de posibilele obstacole terestre și aeriene situate în apropiere.

2.4. *Dimensionare*

Instalațiile, subsistemele și componentele de siguranță trebuie să fie dimensionate, proiectate și realizate astfel încât să reziste, cu suficientă siguranță, eforturilor implicate de toate condițiile previzibile, înțelegând prin aceasta exploatarea, luând în considerare în special acțiunile exterioare, efectele dinamice și fenomenele de îmbătrânire, cu respectarea regulilor corespunzătoare, mai ales cu privire la alegerea materialelor.

2.5. *Montaj*

2.5.1. Instalațiile, subsistemele și componentele de siguranță trebuie să fie proiectate și realizate astfel încât să asigure asamblarea și amplasarea lor în siguranță.

2.5.2. Componentele de siguranță trebuie să fie proiectate astfel încât erorile de asamblare să devină imposibile, fie prin construcție, fie prin înșeși marcajele aplicate pe componente.

2.6. *Integritatea instalației*

2.6.1. Componentele de siguranță trebuie să fie proiectate, realizate și utilizate astfel încât să fie garantată integritatea lor funcțională și/sau integritatea instalației, așa cum este definită în analiza de siguranță menționată în anexa III, pentru ca defectele lor să fie foarte puțin probabile și cu o marjă de siguranță adecvată.

2.6.2. Instalațiile trebuie să fie proiectate și realizate astfel încât, pe parcursul exploatării lor, defectele unei componente, susceptibile să afecteze siguranța, chiar și indirect, să facă, în timp util, obiectul unei măsuri adecvate.

- 2.6.3. Garanțiile menționate la punctele 2.6.1 și 2.6.2 trebuie să se aplice pe durata întregului interval de timp între două verificări prevăzute pentru componenta respectivă. Intervalele de timp dintre două verificări ale componentelor de siguranță trebuie să fie indicate clar în manualul de utilizare.
- 2.6.4. Componentele de siguranță care sunt integrate ca piese de schimb într-o instalație trebuie să îndeplinească cerințele esențiale ale prezentei directive, la fel ca și condițiile unei bune interacțiuni cu alte componente ale instalației.
- 2.6.5. Trebuie să fie adoptate dispoziții astfel încât efectele unui incendiu în cadrul instalației să nu compromită siguranța persoanelor transportate și a lucrătorilor.
- 2.6.6. Trebuie să fie adoptate dispoziții speciale pentru a proteja instalațiile și persoanele de efectele trăsnetelor.
- 2.7. *Dispozitive de siguranță*
- 2.7.1. Orice defect al instalației și care riscă să antreneze o eroare care poate pune în pericol siguranța trebuie, în măsura în care este posibil, să fie detectat, semnalat și tratat cu ajutorul unui dispozitiv de siguranță. Este valabil pentru toate evenimentele exterioare obișnuite, previzibile și susceptibile de a periclita siguranța.
- 2.7.2. Instalațiile trebuie să poată fi oprite manual în orice moment.
- 2.7.3. După oprirea provocată de un dispozitiv de siguranță, repornirea instalației nu poate fi posibilă decât după ce au fost luate măsurile adecvate situației.
- 2.8. *Activitatea de întreținere*
- Instalațiile trebuie să fie proiectate și realizate astfel încât să permită efectuarea, în condiții de siguranță, a operațiunilor și procedurilor de întreținere și reparație, obișnuite și extraordinare.
- 2.9. *Elemente poluante*
- Instalațiile trebuie să fi proiectate și realizate astfel încât elementele poluante interne și externe, rezultate din emisia de gaze poluante, din zgomote și din vibrații, să nu depășească valorile limitelor admise.
3. **Cerințe referitoare la infrastructură**
- 3.1. *Traseul liniilor, viteza, spațiul dintre vehicule*
- 3.1.1. Instalația trebuie să fie proiectată pentru a funcționa în siguranță, ținând cont de caracteristicile terenului și ale mediului, de condițiile atmosferice și meteorologice, de lucrările și de posibilele obstacole terestre și aeriene situate în apropiere, fără să periclitizeze sau să pună în pericol condițiile normale de exploatare, întreținere sau de evacuare a persoanelor.
- 3.1.2. Între vehicule, dispozitivele de remorcare, căile de rulare, cabluri etc. și lucrări și posibilele obstacole terestre și aeriene, aflate în apropiere, trebuie să existe, lateral și vertical, o distanță suficientă, ținând cont de deplasarea laterală, verticală și longitudinală a cablurilor, a vehiculelor sau a dispozitivelor de remorcare, plasate în cele mai defavorabile condiții de exploatare care pot fi prevăzute.
- 3.1.3. Distanța maximă dintre vehicule și sol trebuie să țină cont de natura instalației, de tipurile de vehicule și de modalitățile de protecție. Ele trebuie să țină cont, de asemenea, în cazul vehiculelor deschise, de pericolul de cădere, ca și de aspectele psihologice, în relație cu înălțimea survolului.
- 3.1.4. Viteza maximă a vehiculelor sau a dispozitivelor de remorcare, spațiul minim, ca și performanțele de accelerare și frânare trebuie să fie alese astfel încât să asigure siguranța persoanelor și funcționarea instalațiilor.
- 3.2. *Stații și lucrări de linie*
- 3.2.1. Stațiile și lucrările de linie trebuie să fie proiectate, construite și echipate astfel încât să fie stabile. Ele trebuie să permită un ghidaj pe cabluri, vehicule și agregate de remorcare și trebuie să poată fi întreținute în condiții de deplină siguranță, oricare ar fi condițiile de exploatare care ar putea apărea.

- 3.2.2. Suprafețele de îmbarcare și debarcare ale instalației trebuie să fie amenajate astfel încât să garanteze siguranța traficului, a vehiculelor, a agregatelor de remorcare și a persoanelor. Mișcarea vehiculelor și agregatelor în stații trebuie să se facă fără riscuri pentru persoane, ținând cont de eventuala participare activă a acestora.
4. **Cerințe referitoare la cabluri, sisteme de accelerație și frânare, precum și instalații mecanice și electrice**
- 4.1. *Cabluri și elemente de sprijin*
- 4.1.1. Trebuie să fie luate toate dispozițiile conforme progresului tehnologic pentru:
- a evita ruperea cablurilor și a elementelor atașate acestora;
 - a garanta valorile limitelor pe care le solicită;
 - a asigura siguranța cablurilor și a elementelor de sprijin și pentru a împiedica deraierea lor;
 - a permite supravegherea.
- 4.1.2. Pentru că nu toate riscurile de deraiere a cablurilor pot fi eliminate, trebuie să fie luate măsuri astfel încât să se asigure recuperarea cablurilor și oprirea instalației fără riscuri pentru persoane, în cazul unei deraieri.
- 4.2. *Instalații mecanice*
- 4.2.1. **Angrenaje**
- O instalație este acționată de un motor și un mecanism ale cărui performanțe și posibilități sunt adaptate diferitelor regimuri de exploatare.
- 4.2.2. **Angrenaje de siguranță**
- Instalațiile trebuie să dispună de un angrenaj de siguranță în care sursa de energie să fie independentă de motorul principal. Angrenajul de siguranță nu este întotdeauna necesar, dacă analiza de siguranță arată că persoanele pot părăsi cu ușurință, rapid și sigur instalația, în special vehiculele și agregatele, chiar și în absența unui angrenaj de siguranță.
- 4.2.3. **Frânele**
- 4.2.3.1. Oprirea instalațiilor și/sau a vehiculelor trebuie, în caz de urgență, să fie obținută în orice moment și în cele mai nefavorabile condiții de încărcătură și de aderență sub scripete, admise pe parcursul exploatării. Distanța de oprire trebuie să fie, de asemenea, redusă, potrivit cu necesitățile de siguranță ale instalației.
- 4.2.3.2. Valorile de reducere a vitezei trebuie să fie incluse în piesele de schimbare a vitezei fixate convenabil, astfel încât să asigure atât siguranța persoanelor, cât și bunul comportament al vehiculelor, cablurilor și al altor părți ale instalației.
- 4.2.3.3. Pe toate instalațiile, frânele vor fi obținute prin două sau mai multe sisteme, capabile fiecare să determine oprirea, coordonate astfel încât să înlocuiască automat sistemul în acțiune, atunci când eficacitatea acestuia devine insuficientă. Ultimul sistem de frânare a cablului de tracțiune trebuie să își exercite direct acțiunea asupra scripetelui motrice. Aceste dispoziții nu sunt aplicabile în cazul teleschiurilor.
- 4.2.3.4. O instalație trebuie să fie echipată cu un dispozitiv de oprire și de imobilizare eficace în cazul oricărei repuneri intempestive în traseu.
- 4.3. *Organe de comandă*
- Dispozitivele de comandă trebuie să fie proiectate și construite pentru a fi sigure și fiabile, astfel încât să reziste limitărilor normale de folosire, influențelor exterioare precum umiditatea, temperaturile extreme și perturbațiile electromagnetice, astfel încât să nu provoace situații periculoase, chiar și în cazul unei erori de manevrare.
- 4.4. *Organe de comunicare*
- Agenții destinați conducerii instalației trebuie să poată comunica între ei în permanență, prin mijloace adecvate și, în caz de urgență, să informeze utilizatorii.

5. Vehicule și dispozitive de remorcare

- 5.1. Vehiculele și/sau dispozitivele de remorcare trebuie să fie proiectate și amenajate astfel încât, în condiții de utilizare previzibile, nici o persoană să nu poată cădea sau să fie amenințată de orice alt pericol.
- 5.2. Elementele atașate vehiculelor și dispozitivele de remorcare trebuie să fie dimensionate și realizate astfel încât:
- să nu deterioreze cablul;
 - să nu alunece, chiar dacă alunecarea nu are o incidență notabilă asupra siguranței vehiculului, dispozitivului de remorcare și asupra instalației,
- în condițiile cele mai nefavorabile.
- 5.3. Ușile vehiculelor (bene, cabine) trebuie să fie proiectate și realizate pentru a putea fi deschise și încuiate. Podeaua și pereții acestor vehicule trebuie să fie proiectate și realizate pentru a rezista, în toate circumstanțele, presiunii și încărcăturii datorate utilizatorilor.
- 5.4. Dacă prezența unui agent la bordul vehiculului este o cerință a siguranței în exploatare, atunci vehiculul trebuie să fie dotat cu echipamentele care să îi permită asigurarea funcționării sale.
- 5.5. Vehiculele și/sau dispozitivele de remorcare și, în special, suspensiile acestora trebuie să fie proiectate și asamblate astfel încât să asigure siguranța lucrătorilor care trebuie să intervină pentru respectarea regulilor și consemnelor adecvate.
- 5.6. În cazul vehiculelor echipate cu elemente atașate care se decuplează, toate dispozițiile trebuie să fie luate pentru a putea opri, fără riscuri pentru utilizatori, încă de la plecare, un vehicul al cărui cuplaj de atașare pe cablu a fost incorect și, la sosire, un vehicul al cărui decuplaj de atașare nu este corespunzător și nu împiedică eventuala cădere a acestui vehicul.
- 5.7. În cazul vehiculelor funicularilor și, atunci când tipologia de instalare o permite, în cazul telefericelor cu cabluri duble, trebuie prevăzut un dispozitiv de frânare automată, care acționează pe linie, în condițiile în care eventualitatea ruperii unui cablu nu poate fi exclusă.
- 5.8. Atunci când nu toate riscurile de deraiere a vehiculului pot fi împiedicate prin alte măsuri, vehiculul trebuie să fie prevăzut cu un dispozitiv antideraiere, care să permită oprirea acestuia fără riscuri pentru persoane.

6. Dispoziții pentru utilizatori

Accesul utilizatorilor la căile de îmbarcare și debarcare trebuie să fie organizat, astfel încât să asigure siguranța persoanelor, în special în zonele unde există pericol de cădere, ținând cont de circulația și de oprirea vehiculelor.

Trebuie să fie posibilă utilizarea instalațiilor în deplină siguranță de către copiii și persoanele cu mobilitatea redusă, dacă transportul acestor persoane este prevăzut în cadrul instalației.

7. Exploatabilitatea

7.1. Siguranța

7.1.1. Trebuie să fie luate toate dispozițiile și măsurile tehnice pentru ca instalația să poată fi utilizată conform destinației sale și specificațiilor tehnice, la fel ca și potrivit condițiilor de utilizare definite, și astfel încât instrucțiunile de întreținere și siguranță a exploatarei să fie respectate. Manualul de utilizare și instrucțiunile corespunzătoare trebuie să fie redactate în una din limbile oficiale ale Comunității Europene, care pot fi determinate în conformitate cu tratatul de către statul membru pe teritoriul cărora este construită instalația.

7.1.2. Persoanelor care se ocupă cu conducerea instalației trebuie să li se asigure mijloace materiale adecvate și care trebuie să fie calificate pentru îndeplinirea acestei sarcini.

7.2. Siguranța în caz de oprire a instalației

Trebuie să fie luate toate dispozițiile și măsurile tehnice astfel încât, în cazul opririi instalației, fără posibilitatea de repunere rapidă în funcțiune, utilizatorii să poată fi aduși într-un loc sigur, într-un termen corespunzător, în funcție de tipul de instalație și de împrejurimile sale.

7.3. *Alte dispoziții speciale de siguranță*

7.3.1. Posturi de conducere și de muncă

Elementele mobile accesibile în mod obișnuit în stații trebuie să fie proiectate, realizate și instalate astfel încât să se evite orice risc sau, atunci când acesta subzistă, să fie prevăzute dispozitive de protecție de natură să prevină orice contact direct care poate genera accidente. Aceste dispozitive nu trebuie să poată fi ușor înlăturate sau scoase din uz.

7.3.2. Riscurile de cădere

Posturile și suprafețele de lucru sau de intervenție, chiar și ocazionale, și accesul la acestea trebuie să fie astfel proiectate și amenajate, încât să evite căderea persoanelor care lucrează sau care circulă. Dacă aceste amenajări nu sunt suficiente, posturile de lucru trebuie să fie, în plus, dotate cu puncte de ancorare pentru echipamentele de protecție individuală anticădere.

ANEXA III

ANALIZĂ DE SIGURANȚĂ

Analiza de siguranță necesară oricărei instalații prevăzute în articolul 1 alineatul (5) din prezenta directivă trebuie să țină cont de fiecare mod de exploatare prevăzut. Analiza trebuie să fie realizată după o metodă recunoscută sau stabilită și să țină cont de tehnologia de ultimă oră și de complexitatea instalației în cauză. Ea trebuie să garanteze, de asemenea, că modul de proiectare și configurare a instalației proiectate ține cont de mediul local și de situațiile cele mai nefavorabile, în scopul garantării condițiilor satisfăcătoare în materie de siguranță.

Această analiză se referă, în mod special, la dispozitivele de siguranță și efectele lor asupra instalației și subsistemelor asociate, care intervin în scopul de:

- a deține capacitatea de reacție la prima cădere sau eroare detectată, astfel încât să rămână într-o stare care garantează siguranța, într-un mod scăzut de funcționare, fie în oprire de siguranță (*fail safe*);
- a fi redundante și supravegheate sau
- a fi astfel încât probabilitatea de eroare să poată fi evaluată și de un nivel comparabil celui atins de dispozitivele de siguranță care răspund criteriilor menționate la primele două liniiuțe.

Analiza de siguranță conduce la stabilirea unui inventar de riscuri și de situații periculoase menționate la articolul 4 alineatul (1) din prezenta directivă și la determinarea listei componentelor de siguranță menționate la alineatul (2) din articolul amintit. Rezultatul acestei analize trebuie să fie rezumat într-un raport de siguranță.

ANEXA IV

COMPONENTELE DE SIGURANȚĂ: DECLARAȚIA „CE” DE CONFORMITATE

Prezenta anexă se aplică tuturor componentelor menționate la articolul 1 alineatul (5) din prezenta directivă în scopul de a stabili respectarea cerințelor cu privire la acestea, menționate la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă și definite în anexa II.

Declarația „CE” de conformitate și documentele care o însoțesc trebuie să fie datate și semnate. Acestea trebuie redactate în aceeași limbă sau aceleași limbi ca și manualul de utilizare menționat în anexa II punctul 7.1.1.

Această declarație trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- trimiterea la prezenta directivă;
 - numele, denumire comercială și adresa completă a fabricantului sau a reprezentantului său autorizat în Comunitate. În cazul unui reprezentant autorizat, se va indica, de asemenea și numele, denumirea comercială și adresa completă a fabricantului;
 - descrierea componentei (marcă, tip etc.);
 - indicații privind procedura urmată pentru a declara conformitatea (articolul 7 din prezenta directivă);
 - toate dispozițiile pertinente pe care le respectă componenta și, în special dispozițiile legate de utilizare;
 - numele și adresa organismului sau organismelor notificate care au intervenit în procedura de obținere a conformității și data atestării de verificare „CE”, eventual durata și condițiile de validitate a atestării;
 - dacă este cazul, referirea la standardele armonizate considerate;
 - identificarea semnatarului împuternicit să semneze în numele fabricantului sau al reprezentantului său autorizat în Comunitate.
-

ANEXA V

COMPONENTELE DE SIGURANȚĂ: EVALUAREA CONFORMITĂȚII**1. Domeniu de aplicare**

Prezenta anexă se aplică respectivelor componente de siguranță în scopul de a verifica respectarea cerințelor esențiale menționate la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă și definite în anexa II. Aceasta privește evaluarea de către unul din organismele notificate, a conformității intrinseci a unei componente, considerată individuală, cu specificațiile tehnice care trebuie respectate.

2. Conținutul procedurilor

Procedurile de evaluare aplicate de organismele notificate, atât în stadiul de proiectare, cât și în cel de producție, apelează la module definite prin Decizia 93/465/CEE a Consiliului, după modalitățile indicate în tabelul menționat în continuare. Soluțiile indicate în acest tabel sunt considerate ca fiind echivalente și pot fi utilizate la alegerea fabricantului.

EVALUAREA CONFORMITĂȚII COMPONENTELOR DE SIGURANȚĂ

Proiectare	Producție
1. Examenul „CE de tip” Modul „B”	1. (a) Asigurarea calității de producție Modul „D”
	1. (b) Verificare asupra produselor Modul „F”
2. Asigurarea completă a calității Modul „H”	2. Asigurarea calității complete Modul „H”
3. Verificarea unității Modul „G”	3. Verificarea unității Modul „G”

Modulele trebuie să fie aplicate ținând cont de condițiile suplimentare specifice prevăzute în fiecare modul.

MODUL B: EXAMENUL „CE DE TIP”

- Acest modul descrie partea de procedură prin care un organism notificat constată și atestă că un exemplar reprezentativ al producției este considerat că respectă dispozițiile prezentei directive.
- Cererea de verificare „CE de tip” este introdusă de către fabricant sau de către reprezentantul său autorizat în Comunitate unui organism notificat, la alegerea sa.

Cererea cuprinde:

- numele și adresa fabricantului, precum și adresa și numele reprezentantului său în Comunitate, dacă cererea este introdusă de acesta;
- o declarație scrisă care să specifice că aceeași cerere nu a mai fost înaintată și altui organism notificat;
- documentația tehnică descrisă la punctul 3.

Solicitantul pune la dispoziția organismului notificat un exemplar reprezentativ al producției în chestiune, denumit în continuare „tip”. Organismul notificat poate cere și alte exemplare, dacă programul de încercare reclamă acest lucru.

- Documentația tehnică trebuie să permită evaluarea conformității componentei cu cerințele prezentei directive. Aceasta trebuie să acopere, în măsura în care este necesar evaluării, proiectarea, fabricarea și funcționarea componentei.

În măsura în care este necesar evaluării, documentația va conține:

- o descriere generală a tipului;
- schițe de proiectare și fabricație, precum și schema componentelor, subsansamblelor, circuitelor etc.;
- descrierile și explicațiile necesare pentru înțelegerea schițelor și schemelor și a funcționării componente;
- lista specificațiilor europene menționate la articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă, aplicate parțial sau în întregime, și descrierea soluțiilor adoptate pentru satisfacerea cerințelor esențiale, atunci când specificațiile europene menționate la articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă nu există;
- rezultatele calculului de proiectare realizate, examenele efectuate etc.;
- rapoartele de încercare.

Documentația trebuie să indice, de asemenea, domeniul de utilizare a componente.

4. Organismul notificat:

4.1. examinează documentația tehnică, verifică dacă tipul a fost fabricat în conformitate cu aceasta și identifică elementele care au fost proiectate conform dispozițiilor aplicabile specificațiilor europene menționate în articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă, precum și elementele care au fost proiectate fără aplicarea dispozițiilor relevante ale acestor specificații europene;

4.2. efectuează sau dispune efectuarea controalelor adecvate și încercărilor necesare pentru a verifica dacă soluțiile adoptate de fabricant respectă cerințele esențiale ale prezentei directive, atunci când nu sunt aplicate specificațiile europene menționate la articolul 2 alineatul (2);

4.3. efectuează sau dispune efectuarea controalelor adecvate și încercărilor necesare pentru a verifica dacă, în cazul în care fabricantul a ales să aplice specificațiile europene relevante, acestea au fost într-adevăr aplicate;

4.4. convine cu solicitantul locul unde vor fi efectuate controalele și încercările.

5. Dacă tipul respectă dispozițiile prezentei directive, organismul notificat eliberează solicitantului un atestat de examen „CE de tip”. Atestarea cuprinde numele și adresa fabricantului, concluziile controlului, condițiile și durata de validitate a atestatului și informațiile necesare identificării tipului aprobat.

O listă a părților semnificative ale documentației tehnice este anexată atestatului și o copie este păstrată de organismul notificat. Dacă refuză să elibereze un atestat de examen „CE de tip”, organismul notificat motivează, detaliat, acest refuz. Trebuie prevăzută o cale de atac.

6. Solicitantul informează organismul notificat care deține documentația tehnică referitoare la atestatul „CE de tip” despre toate modificările componente aprobate, care trebuie să primească o nouă aprobare, atunci când modificările pot să pună în discuție conformitatea cu cerințele esențiale sau cu condițiile de utilizare prevăzute pentru componentă. Această nouă aprobare este eliberată sub forma unui supliment la atestatul inițial de examen „CE de tip”.

7. Fiecare organism notificat comunică celorlalte organisme notificate informațiile necesare privind atestările examenului „CE de tip” și suplimentele eliberate și retrase.

8. Celelalte organisme notificate pot obține o copie a atestatelor de examinare „CE de tip” și/sau a suplimentelor. Anexele atestatelor se află la dispoziția celorlalte organisme notificate.

9. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat păstrează, alături de documentația tehnică, o copie a atestatelor de examen „CE de tip” și a suplimentelor pe o durată de minimum treizeci de ani, luând în considerare ultima dată de fabricație a componente.

Dacă nici fabricantul, nici reprezentantul său autorizat nu sunt stabiliți în Comunitate, această obligație revine persoanei responsabile de comercializarea comunitară a componentei.

MODUL D: ASIGURAREA DE CALITATE A PRODUCȚIEI

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul care respectă obligațiile prevăzute la punctul 2 asigură și declară că respectivele componente sunt conforme tipului descris în atestatul de examen „CE de tip” și respectă cerințele prezentei directive. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat în Comunitate aplică marcajul „CE” pe fiecare componentă și întocmește o declarație scrisă de conformitate. Marcajul „CE” este însoțit de numărul de identificare al organismului notificat responsabil cu supravegherea menționată la punctul 4.
2. Fabricantul trebuie să aplice un sistem aprobat de calitate a producției, să efectueze un control și teste ale componentelor finite conform punctului 3, și este supus supravegherii menționate la punctul 4.

3. Sistemul de calitate

- 3.1. Fabricantul introduce o cerere de evaluare a sistemului său de calitate pentru componentele în cauză unui organism notificat, la alegerea sa.

Această cerere cuprinde:

- toate informațiile pertinente pentru categoria de componente preconizată;
- documentația referitoare la sistemul de calitate;
- dacă este cazul, documentația tehnică referitoare la tipul aprobat și o copie a atestării examenului „CE de tip”.

- 3.2. Sistemul de calitate trebuie să garanteze conformitatea componentelor cu tipul descris în atestarea de examen „CE de tip” și cu cerințele prezentei directive.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de un fabricant trebuie să fie reunite în mod sistematic și ordonat într-o documentație sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Această documentație referitoare la sistemul de calitate permite o interpretare uniformă a programelor, planurilor, manualelor și dosarelor de calitate.

Aceasta cuprinde, în special, o descriere corespunzătoare a:

- obiectivelor de calitate, organigramei, responsabilităților cadrelor și atribuțiilor acestora în ceea ce privește calitatea componentelor;
- procedeele de fabricație, tehnicilor de control și de asigurare a calității și tehnicilor și acțiunilor sistematice care sunt aplicate;
- examenelor și testelor care au fost efectuate înainte, în timpul și după fabricație, cu indicarea frecvenței la care au loc;
- dosarelor de calitate, cum sunt rapoartele de inspecție și informațiile de test și de calibrare, rapoartele despre calificarea personalului implicat, etc.;
- mijloacelor de supraveghere care permit să se controleze obținerea calității cerută componentelor și funcționarea eficace a sistemului de calitate.

- 3.3. Organismul notificat evaluează sistemul de calitate pentru a determina dacă satisface cerințele menționate la punctul 3.2. El prezumă conformitatea cu cerințele esențiale ale sistemelor de calitate care pun în practică standardele armonizare corespunzătoare.

Echipa de auditori va conține cel puțin un membru experimentat în evaluările tehnologice ale componentei în cauză. Procedura de evaluare necesită o vizită de inspecție a instalațiilor fabricantului.

Decizia este notificată fabricantului. Notificarea conține concluziile controlului și decizia de evaluare motivată.

- 3.4. Fabricantul se angajează să îndeplinească obligațiile care decurg din sistemul de calitate astfel cum este aprobat și să îl mențină într-un mod adecvat și eficient.

Fabricantul sau reprezentantul său autorizat informează constant organismul notificat care a aprobat sistemul de calitate cu privire la orice adaptare preconizată a sistemului de calitate.

Organismul notificat evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul de calitate modificat continuă să respecte cerințele menționate la punctul 3.2 sau este necesară o nouă procedură de evaluare.

Organismul notifică fabricantului decizia sa. Notificarea conține concluziile controlului și decizia de evaluare motivată.

4. Supravegherea sub răspunderea organismului notificat

- 4.1. Scopul supravegherii este acela de a asigura că fabricantul îndeplinește corect obligațiile care decurg din sistemul de calitate aprobat.

- 4.2. Fabricantul asigură organismului notificat accesul, în scopul inspecției, la locurile de fabricație, de inspecție, de testare și de depozitare și îi furnizează toate informațiile necesare, în special:

- documentația cu privire la sistemul de calitate;
- dosarele de calitate, cum sunt rapoartele de inspecție și informațiile de testare și de calibrare, rapoartele despre calificarea personalului implicat etc.

- 4.3. Organismul notificat efectuează periodic auditarea, pentru a se asigura că fabricantul menține și aplică sistemul de calitate; furnizează un raport de audit fabricantului.

- 4.4. Mai ales, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la fabricant. Cu ocazia acestor vizite, organismul notificat poate efectua sau dispune efectuarea de teste, pentru a verifica buna funcționare a sistemului de calitate, dacă este necesar. Furnizează fabricantului un raport al vizitei, iar dacă au avut loc teste, și un raport de testare.

5. Fabricantul ține la dispoziția autorităților naționale, pe o durată de minimum treizeci de ani de la ultima dată de fabricare a componentei:

- documentația menționată la punctul 3.1 alineatul (2) a doua liniuță;
- adaptările menționate la punctul 3.4 alineatul (2);
- deciziile și rapoartele organismului notificat menționate la punctele 3.4, 4.3 și 4.4.

6. Fiecare organism notificat comunică celorlalte organisme notificate informații pertinente cu privire la aprobările eliberate și retrase ale sistemelor de calitate.

MODUL F: VERIFICAREA PRODUSELOR

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul sau reprezentantul său autorizat din Comunitate asigură și declară componentele care îndeplinesc dispozițiile prevăzute la punctul 3 ca fiind conforme cu tipul descris în atestatul examenului „CE de tip” și ca îndeplinind cerințele prezentei directive.

2. Fabricantul ia toate măsurile necesare pentru ca procedura de fabricare să asigure conformitatea componentelor cu tipul descris în atestatul examenului „CE de tip” și cu cerințele prezentei directive. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat aplică marcajul „CE” pe fiecare componentă și întocmește o declarație de conformitate.

3. Organismul notificat efectuează examenele și testele adecvate, pentru a verifica conformitatea componentelor cu cerințele prezentei directive, fie prin controlul și testarea fiecărei componente conform punctului 4, fie prin controlarea și testarea componentelor pe bază statistică conform punctului 5, la alegerea fabricantului.

Fabricantul sau reprezentantul său autorizat păstrează o copie a declarației de conformitate pe o perioadă de cel puțin treizeci de ani de la ultima dată de fabricație a componentei.

4. Verificarea prin control și testare a fiecărei componente
 - 4.1. Toate componentele sunt examinate individual și sunt efectuate teste adecvate, definite în specificațiile europene aplicabile menționate la articolul 2 din prezenta directivă, sau teste echivalente, în scopul verificării conformității lor cu tipul descris în atestatul examenului „CE de tip” și cu cerințele prezentei directive.
 - 4.2. Organismul notificat aplică sau dispune aplicarea numărului său de identificare pe fiecare componentă aprobată și întocmește un atestat scris de conformitate cu privire la testele efectuate.
 - 4.3. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat este în măsură să prezinte, la cerere, organismelor notificate, atestatele de conformitate.
5. Verificarea statistică
 - 5.1. Fabricantul prezintă componentele sub forma unor loturi omogene și ia toate măsurile necesare pentru ca procedura de fabricare să asigure omogenitatea fiecărui lot produs.
 - 5.2. Toate componentele sunt disponibile în scopul verificării sub formă de loturi omogene. Din fiecare lot este prelevat un eșantion la întâmplare. Componentele care formează un eșantion sunt examinate individual și sunt efectuate teste adecvate menționate într-una din specificațiile europene aplicabile menționate la articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă sau teste echivalente, în scopul verificării conformității lor cu tipul descris în atestatul examenului „CE de tip” și cu cerințele prezentei directive și pentru a determina acceptarea sau respingerea lotului.
 - 5.3. Procedurile statistice utilizează următoarele elemente:
 - o metodă statistică;
 - un plan de eșantionare, cu caracteristicile operaționale.
 - 5.4. Pentru loturile acceptate, organismul notificat aplică sau dispune aplicarea numărului său de identificare pe fiecare componentă și întocmește un atestat scris de conformitate referitor la testele realizate. Toate componentele lotului pot fi puse în circulație, cu excepția componentelor din eșantionul despre care s-a constatat că nu este conform.

Dacă un lot este respins, organismul notificat competent ia toate măsurile adecvate pentru a împiedica punerea în circulație a acestui lot. În cazul respingerii frecvente a loturilor, organismul notificat poate suspenda verificarea statistică.

Fabricantul poate aplica, pe răspunderea organismului notificat, numărul de identificare al acestuia din urmă, în cursul procesului de fabricație.
 - 5.5. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat trebuie să fie în măsură să prezinte, la cerere, organismelor notificate, atestatele de conformitate.

MODULUL G: VERIFICAREA PE UNITATE

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul asigură și declară că o componentă care a obținut atestarea menționată la punctul 2 este conformă cerințelor prezentei directive. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat în Comunitate aplică marcajul „CE” pe componentă și întocmește o declarație de conformitate.
2. Organismul notificat examinează componenta și efectuează testele corespunzătoare, definite în specificațiile europene aplicabile menționate la articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă sau teste echivalente în scopul verificării conformității sale cu cerințele aplicabile ale prezentei directive.

Organismul notificat aplică sau dispune aplicarea numărului său de identificare pe componentă și întocmește un atestat de conformitate referitor la testele efectuate.
3. Documentația tehnică are ca scop să permită evaluarea conformității cu cerințele prezentei directive, precum și înțelegerea proiectării, fabricației și funcționării componentei.

Documentația cuprinde, în măsura necesară evaluării:

- o descriere generală a tipului;
- schițele de proiect și de fabricație, precum și schemele componentelor, subsansamblelor, circuitelor etc.;
- descrierile și explicațiile necesare înțelegerii amintitelor schițe și scheme și funcționării componente;
- o listă cu specificațiile europene menționate la articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă, aplicate parțial sau în întregime, și descrierea soluțiilor adoptate pentru a satisface cerințele esențiale, atunci când specificațiile europene menționate la articolul 2 alineatul (2) nu au fost aplicate;
- rezultatele calculului de proiectare realizate, a examenelor efectuate etc.;
- rapoartele testelor;
- domeniile de utilizare a componentelor.

MODULUI H: ASIGURAREA CALITĂȚII COMPLETE

1. Acest modul descrie procedura prin care fabricantul care îndeplinește obligațiile prevăzute la punctul 2 asigură și declară că respectivele componente respectă cerințele prezentei directive. Fabricantul sau reprezentantul său autorizat din Comunitate aplică marcajul „CE” pe fiecare componentă și întocmește o declarație scrisă de conformitate. Marcajul „CE” este însoțit de numărul de identificare al organismului notificat responsabil cu supravegherea menționată la punctul 4.

2. Fabricantul aplică un sistem de calitate aprobat pentru proiectare, fabricare, inspecția finală a componentelor și teste, așa cum specifică punctul 3, și este supus supravegherii menționată la punctul 4.

3. Sistemul de calitate

3.1. Fabricantul prezintă o cerere de evaluare a sistemului său de calitate unui organism notificat.

Cererea cuprinde:

- toate informațiile adecvate categoriei de componente considerată;
- documentația despre sistemul de calitate.

3.2. Sistemul de calitate trebuie să asigure conformitatea componentelor cu cerințele prezentei directive care se aplică.

Toate elementele, cerințele și dispozițiile adoptate de fabricant trebuie să figureze într-o documentație sistematică și rațională, sub formă de măsuri, proceduri și instrucțiuni scrise. Această documentație despre sistemul de calitate permite o interpretare unitară a măsurilor de procedură și de calitate, cum sunt programele, planurile, manualele și dosarele de calitate.

Aceasta conține, în special, o descriere adecvată a:

- obiectivelor de calitate, organigramelor, responsabilităților ce revin cadrelor și atribuțiilor acestora în materie de calitate a proiectării și calitate a componentelor;
- specificațiile tehnice de proiectare, inclusiv specificațiile europene menționate la articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă care se aplică și, dacă specificațiile europene nu sunt aplicate în întregime, mijloacele utilizate pentru ca cerințele esențiale ale prezentei directive care se aplică respectivelor componente să fie respectate;
- tehnicile de control și de verificare a proiectării, procedeele și acțiunile sistematice folosite în proiectarea componentelor în ceea ce privește categoria de componente acoperită;
- tehnicile corespunzătoare fabricației, controlului calității și asigurării calității, procedeele și acțiunile sistematice utilizate;

- controalele și testele efectuate înainte, în timpul și după fabricare și frecvența acestora;
 - dosarele de calitate, cum sunt rapoartele de inspecție și informațiile testelor și calibrării, rapoartele despre calificarea personalului implicat etc.;
 - mijloacele care permit verificarea realizării calității dorite în materie de proiectare și calitate a componentei, precum și funcționarea eficace a sistemului de calitate.
- 3.3. Organismul notificat evaluează sistemul de calitate pentru a determina dacă acesta corespunde cerințelor menționate la punctul 3.2. Acesta prezumă conformitatea cu aceste directive, în cazul sistemelor de calitate care aplică standardul armonizat corespunzător.
- Echipa de auditori cuprinde cel puțin un membru cu experiență, ca adjunct, în domeniul tehnologiei vizate. Procedura de evaluare include o vizită la sediul fabricantului.
- Decizia este notificată fabricantului. Aceasta cuprinde concluziile controlului și decizia de evaluare motivată.
- 3.4. Fabricantul se angajează să îndeplinească obligațiile care decurg din sistemul de calitate aprobat și să îl mențină astfel încât să se păstreze adecvat și eficient.
- Fabricantul sau reprezentantul său autorizat informează organismul notificat care a aprobat sistemul de calitate despre orice proiect de adaptare a sistemului de calitate.
- Organismul notificat evaluează modificările propuse și decide dacă sistemul de calitate modificat mai corespunde cerințelor menționate la punctul 3.2 sau este necesară o reevaluare.
- Notifică decizia sa fabricantului. Notificarea cuprinde concluziile controlului și decizia de evaluare motivată.
4. Supravegherea sub răspunderea organismului notificat
- 4.1. Scopul supravegherii este să asigure că fabricantul îndeplinește corect obligațiile care decurg din sistemul de calitate aprobat.
- 4.2. Fabricantul autorizează organismului notificat accesul, în scopul inspecției, în locurile de proiectare, fabricare, verificare, testare și depozitare, și îi furnizează toate informațiile necesare, în special:
- documentația despre sistemul de calitate;
 - dosarele de calitate prevăzute în partea sistemului de calitate consacrată proiectării, cum sunt rezultatele analizelor, calculele, testele etc.;
 - dosarele de calitate prevăzute în partea sistemului de calitate destinată fabricației, cum sunt rapoartele de inspecție și informațiile de test, informațiile de calibrare, rapoartele despre calificarea personalului implicat etc.
- 4.3. Organismul notificat face, periodic, auditări, pentru a se asigura că fabricantul menține și aplică sistemul de calitate și furnizează un raport de audit.
- 4.4. Mai ales, organismul notificat poate efectua vizite inopinate la fabricant. Cu ocazia acestor vizite, organismul notificat poate efectua sau poate dispune efectuarea unor teste pentru a verifica buna funcționare a sistemelor de calitate, dacă este necesar. Acesta furnizează fabricantului un raport al vizitei și, dacă au avut loc teste, un raport de test.
5. Fabricantul păstrează la dispoziția autorităților naționale pe o durată de minimum treizeci de ani de la ultima dată de fabricație a componentului:
- documentația menționată la punctul 3.1 alineatul (2) a doua liniuță;
 - adaptările menționate la punctul 3.4 alineatul (2);
 - deciziile și rapoartele organismului notificat menționate la punctele 3.4, 4.3 și 4.4.

6. Fiecare organism notificat comunică celorlalte organisme notificate informațiile pertinente cu privire la aprobările eliberate și retrase sistemelor de calitate.
7. Dispoziții suplimentare: controlul proiectării
 - 7.1. Fabricantul prezintă organismului notificat o cerere de control al proiectării.
 - 7.2. Cererea permite înțelegerea proiectării, fabricării și a funcționării componentei și permite evaluarea conformității cu cerințele prezentei directive.

Aceasta include:

 - specificațiile tehnice de proiectare, inclusiv specificațiile europene menționate la articolul 2 alineatul (2), care au fost aplicate;
 - dovada necesară pentru aplicarea lor adecvată, în special dacă specificațiile europene menționate la articolul 2 alineatul (2) din prezenta directivă nu au fost aplicate în întregime. Această probă trebuie să includă rezultatele testelor efectuate în laboratorul fabricantului sau în numele acestuia.
 - 7.3. Organismul notificat examinează cererea și, atunci când proiectarea este conformă cu dispozițiile prezentei directive, eliberează solicitantului un atestat al examenului „CE de proiectare”. Atestatul conține concluziile examenului, condițiile de validitate, informațiile necesare identificării proiectării aprobate și, eventual, descrierea funcționării componentei.
 - 7.4. Solicitantul informează organismul notificat care a eliberat atestatul examenului de conformitate a proiectării despre orice modificare adusă proiectării aprobate. Aceste modificări trebuie să primească o aprobare suplimentară a organismului notificat care a eliberat atestatul examenului „C de proiectare”, dacă aceste modificări pot afecta condițiile prescrise de utilizare a componentelor sau conformitatea cu cerințele esențiale menționate la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă. Această aprobare suplimentară este dată sub forma unui *addendum* la atestarea de examen „CE de proiectare”.
 - 7.5. Fiecare organism notificat comunică celorlalte organisme notificate informații pertinente despre:
 - atestările de examen „CE de proiectare” și *addenda* care au fost eliberate;
 - atestările de examen „CE de proiectare” și *addenda* care au fost retrase;
 - atestările de examen „CE de proiectare” și *addenda* care au fost refuzate.

ANEXA VI

SUBSISTEME: DECLARAȚIA „CE” DE CONFORMITATE

Prezenta anexă se aplică subsistemelor menționate la articolul 9 din prezenta directivă, în scopul de a asigura respectarea de către acestea a cerințelor esențiale care le privesc, menționate la articolul 3 alineatul (1) din prezenta directivă.

Declarația „CE” de conformitate se stabilește de către fabricant sau de reprezentantul său autorizat din Comunitate sau, la nevoie, de persoana fizică sau juridică ce comercializează subsistemul. Declarația și documentația tehnică însoțitoare trebuie să fie date și semnate.

Această declarație „CE” de conformitate trebuie să fie redactată, ca și documentația tehnică, în aceeași limbă sau aceleași limbi ca și manualul de utilizare menționat în anexa II punctul 7.1.1 și trebuie să cuprindă următoarele elemente:

- referirea la prezenta directivă;
- numele și adresa solicitantului examenului „CE”;
- descrierea subsistemului;
- numele și adresa organismului notificat care a realizat examenul „CE” menționat la articolul 11 din prezenta directivă;
- toate dispozițiile pertinente care trebuie respectate de către subsistem, mai ales restricțiile sau eventualele condiții de exploatare;
- rezultatul examenului „CE” menționat în anexa VII (atestarea examenului „CE” de conformitate);
- identificarea persoanei împuternicite să semneze, cu efecte juridice depline, declarația în numele fabricantului, a reprezentantului său autorizat sau, în lipsă, a persoanei fizice sau juridice care comercializează subsistemul.

ANEXA VII

SUBSISTEME: EVALUAREA CONFORMITĂȚII

1. Examenul „CE” este procedura prin care un organism notificat certifică și atestă, la cererea fabricantului, a reprezentantului său în Comunitate sau, în lipsa acestuia, a persoanei fizice sau juridice care comercializează subsistemul, că un subsistem este:
 - conform cu prezenta directivă și cu alte dispoziții de reglementare care sunt aplicate în respectarea tratatului;
 - conform cu documentația tehnică și
 - complet.
 2. Verificarea subsistemului se exercită la fiecare dintre următoarele etape:
 - la proiectare,
 - la construcție și la probele de recepție a subsistemului fabricat.
 3. Documentația tehnică care însoțește atestarea de examen trebuie să fie constituită din:
 - planurile de construcție și calcule, schemele electrice și hidraulice, schemele circuitelor de comandă, descrierea sistemelor informatice și a automatizărilor, manuale de funcționare și de întreținere;
 - listele de componente de siguranță menționate la articolul 4 alineatul (2) din prezenta directivă și utilizate în subsistemele în cauză;
 - copii ale declarațiilor „CE” de conformitate menționate în anexa IV pentru componentele de siguranță, cu planurile de construcție și calculele pertinente, la fel ca și o copie a rapoartelor despre testele și controalele care au fost, eventual, realizate.
 4. Dosarele și corespondența care se referă la procedurile de examen „CE” sunt redactate în aceeași limbă sau limbi ca și manualul de utilizare menționat în anexa II, punctul 7.1.1.
 5. **Supravegherea**
 - 5.1. Scopul supravegherii este să asigure respectarea, în timpul realizării subsistemului, a obligațiilor care decurg din documentația tehnică.
 - 5.2. Organismul notificat responsabil cu examenul „CE” trebuie să aibă acces permanent la atelierele de fabricație, în spațiile de depozitare și, dacă este cazul, de prefabricare, la instalațiile de testare și, în general, în toate locurile care ar putea fi luate în considerare pentru îndeplinirea misiunii sale. Fabricantul, reprezentantul său autorizat ori, după caz, persoana fizică sau juridică ce comercializează subsistemul trebuie să transmită sau să dispună transmiterea către acest organism a tuturor documentelor utile în acest scop, cu precădere planurile de execuție și documentația tehnică cu privire la subsistem.
 - 5.3. Organismul notificat responsabil cu examenul „CE” efectuează periodic auditări, în scopul de a se asigura că dispozițiile prezentei directive sunt respectate; acesta furnizează, cu această ocazie, un raport de audit profesioniștilor însărcinați cu realizarea. Poate pretinde să fie consultat în anumite faze ale construcției.
 - 5.4. Organismul notificat poate efectua vizite inopinate în atelierele de fabricație. Cu ocazia acestor vizite, organismul notificat poate proceda la auditarea completă sau parțială. Acesta furnizează un raport asupra vizitei și, eventual, un raport de audit profesioniștilor însărcinați cu realizarea.
 6. Fiecare organism notificat publică periodic informații pertinente cu privire la:
 - toate cererile de examen „CE” primite;
 - toate atestatele de examen „CE” eliberate;
 - toate atestatele de examen „CE” refuzate.
-

ANEXA VIII

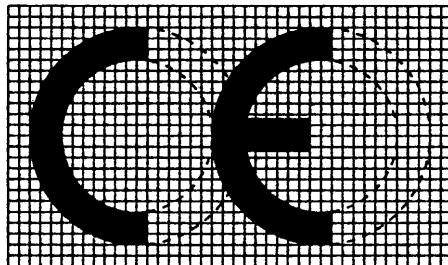
CRITERII MINIME CARE TREBUIE LUATE ÎN CONSIDERARE DE STATELE MEMBRE PENTRU NOTIFICAREA ORGANISMELOR

1. Organismul, directorul său și personalul însărcinat cu executarea operațiunilor de verificare nu pot fi nici proiectantul, nici fabricantul, nici furnizorul, nici instalatorul componentelor de siguranță sau a subsistemelor pe care le controlează, nici reprezentantul autorizat al uneia dintre aceste persoane, nici persoana fizică sau juridică ce comercializează aceste componente de siguranță sau aceste subsisteme. Ei nu pot interveni nici direct, nici ca reprezentanți autorizați în proiectarea, fabricația, construcția, comercializarea sau întreținerea acestor componente de siguranță sau subsisteme, nici în exploatarea lor. Aceasta nu exclude posibilitatea unui schimb de informații tehnice între fabricant și organismul notificat.
2. Organismul și personalul însărcinat cu controlul trebuie să execute operațiunile de verificare cu cea mai mare integritate profesională și cea mai mare competență tehnică și trebuie să fie liber de toate presiunile și elementele de incitare, în special acelea de ordin financiar, care pot influența deciziile și rezultatele controalelor, mai ales acelea care vin de la persoane sau grupuri de persoane interesate de rezultatele verificărilor.
3. Organismul trebuie să dispună de personal și să posede mijloacele necesare pentru a efectua adecvat sarcinile tehnice și administrative legate de executarea verificărilor; acesta trebuie, de asemenea, să aibă acces la materialele necesare verificărilor excepționale.
4. Personalul angajat în control trebuie să posede:
 - o bună formație tehnică și profesională;
 - cunoștințe satisfăcătoare despre cerințele controalelor efectuate și o practică suficientă în aceste controale;
 - aptitudinea cerută pentru a redacta atestatele, procesele verbale și rapoartele necesare pentru executarea controlului.
5. Independența personalului însărcinat cu controlul trebuie să fie garantată. Remunerația fiecărui agent nu trebuie să fie nici în funcție de numărul controalelor efectuate, nici în funcție de rezultatul acestora.
6. Organismul trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă, cu excepția cazului când această răspundere a fost asumată de stat, în temeiul dreptului intern, sau când controalele sunt efectuate direct de statul membru.
7. Personalul organismului este obligat să păstreze secretul profesional pentru tot ceea ce află în exercițiul funcțiunii (mai puțin în fața autorităților competente ale statului unde își exercită activitatea) în cadrul prezentei directive sau a oricărei dispoziții de drept intern care are efect.

ANEXA IX

MARCAJ „CE” DE CONFORMITATE

Marcajul „CE” de conformitate este alcătuit din inițialele „CE” după următorul desen:

În cazul micșorării sau măririi marcajului „CE”, trebuie respectate proporțiile așa cum reies din desenul de mai sus.

Diferitele elemente de marcaj „CE” trebuie să aibă, în mod sensibil, aceeași dimensiune verticală, care nu poate fi mai mică de 5 milimetri. Se poate face derogare de la această dimensiune minimă pentru componentele de talie mică.

Marcajul „CE” este urmat de ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat și de numărul de identificare al organismului notificat care a intervenit în cadrul procedurii menționate la articolul 7 alineatul (3) din prezenta directivă.